DEMAND III—STAMPS.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, I rise to move for a grant of Rs. 1,00,091 under demand III—Stamps.

MR. P. KUNJU PANICKER: I beg to move that the allotment of Rs. 55,000 for discount on sale of stamps may be reduced by Re. 1 to discuss the necessity of introducing certain changes in the present method of discounting.

I move this motion to point out that in the matter of sale of stamps and stamp papers discount is allowed to the vendors. In Law Courts when more than two or three stamp papers are made use of to cover the value of court fee the litigant party is made to pay a discount to Government. I bring this fact to the notice of the Government so that the selling of stamp papers and stamps may be done by a person specially appointed for the sale so that no special discount need be given to any independent vendors. If such a procedure is adopted the parties in courts even if they have to make use of 2 or 3 stamp papers need not pay the discount. If outsiders are vendors Government are allowing a discount to them and hence the litigants are compelled to pay the discount when more than one stamp paper is used in one case. So in the matter of disposals of stamp and stamp papers I request that Government may appoint Government servants to sell them.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: May I know from the Honourable member whether the public will not experience difficulties in case there are only 2 or 3 stamp venders in a taluk?

MR. K. KUNJU PANICKER: But even now they are compelled to make purchases in Taluk Treasuries for securing certain stamp papers. My contention is that the whole business of selling stamp papers should be undertaken by Government servants.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR: Sir, at present, only licensed stamp vendors are allowed to sell stamps and stamp papers. They are not authorised to collect discount or anything from others and if it is a fact Government will make necessary enquiries and see that the matter is stopped.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND IV—FOREST.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: (*Conservator of Forests*): Sir, I rise to Move for a grant of Rs. 14,45,195 under Demand IV—Forest.

MR. K. KUNJU PANICKER: Sir, I beg to move that *the allotment of Rs. 3,250 for travelling allowance may be reduced by Re. 1*, to discuss the necessity of exercising better control upon the subordinate service to avoide corruption and increase their efficiency.

Sir, in the reserved areas people are allowed to encroach and remove trees and even cultivate openly and I know that there is an army of persons to look after these things and if the local subordinates are working

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Kunju Panicker.]

to safeguard Government property with vigilance, there will be no case of unauthorised entry into Government land. It may also be noted that in forest land there was about 40 square miles of land reserved for fuel and fodder as per the Statistics of 1118. But now it may be found that there is no such reserves except a few acres. How is it that that item of the property has vanished? It is not necessary for the progress of Travancore to have that area for fodder and for fuel? I now submit that the area has vanished because the Forest subordinates have not taken necessary action to safeguard Government interests.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: May I ask the honourable member, how many acres are under the direct charge of a Guard or a Forester?

MR. K. KUNJU PANICKER: That the answer to that can be given by the Head of the Department.

The statistics would show that out of the 7621 square miles of land of this State the reserved forest covered something like 242 square miles in 1110. We find that in 1114 it was 2260 and in 1116, the same number and in 1117, 2403 sq. miles. I do not understand how when the people are in need of reserved lands for cultivation for the 'grow more food' campaign we find an increase of forest land. I doubt whether that figure is correct. Our people are very diligent to see that such lands as are available are taken up and cultivated for that purpose. But any way if that figure is correct the Head of the Department has to elucidate the point.

There are instances of removal of timber in several places done with the connivance of the subordinates of the Forest Department. Trees removed without the duty being paid at this time when so much timber is made use of for making handles of axes. So many people are freely encroaching upon the reserve land on the borders of the forest area and trees of small size are cut down. I emphasise that no tree should be permitted to be removed without proper permit. The removal of such trees should be prohibited. With these words, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir. I second the motion.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Sir, it has been put before the House that the Forest subordinates have not sufficiently cared to see that encroachments into the reserved forests do not take place for purposes of cultivation. Encroachments into forest areas are certainly dealt with by the Forest Department. If any such encroachment comes to the notice of the local Forest Officers, necessary steps are taken, the Land Revenue Department is moved for eviction and all those persons are evicted by them.

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 o clock.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Sir, I was explaining to this honourable House, that no encroachment is being allowed into lands in the reserve forests. If the honourable member has raised this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

question with reference to areas under actual occupation, I may inform him that practically all such areas are in the process of eviction. It is not very difficult to discover cases of encroachment within reserve forests and almost every such case has been detected and eviction proceedings have been taken up. Every acre of land within the reserve forests is being jealously guarded and I may assure honourable members that no encroachment will be permitted.

With reference to the difference in the areas of reserves, pointed out by the honourable member, the difference is due to the correction of the area as a result of the revised boundary notification of Goodrical R. F. dated 20-6-1959, which showed a decrease of 40 square miles. There was no actual reduction in area but only a correction. With reference to Item No. 2 (b) 1 in the "Statistics Volume", "Reserved Lands" pass under "Reserved Forests" on the completion of reservation proceedings which explains the reduction. Similarly, areas shown under "Fuel and Fodder Reserve" pass into "Reserved Forests". When reservation proceedings under the Forest Act I completed and notification under Section 18 of the Act published, the areas shown under "Fuel and Fodder Reserves" are only areas proposed for reservation for such purposes.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I refer the member to page 113 of the Statistics Volume for 1117, in which the area under fuel and fodder reserve has been 2 square miles 114 acres till 1115 but has come down to 404 acres in 1117? Will the member please tell me the reason for the difference?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: I have already given the explanation. The difference is due to the inclusion of proposed reserves in the column "Fuel and Fodder Reserves." which, on completion of reservation proceedings, pass under "Reserved Forests."

With regard to corruption in the forest service, if the honourable member would bring any specific case to the notice of Government or the Head of the Department, very strict disciplinary action will be taken in each case.

Reference was made to the number of offences detected in the reserve forest and reserve lands mentioned in the Forest Admintstration Report for 1117. The number of offences detected is an evidence to show that the department is very vigilant in this matter. No pains were spared either by the Head of the Department or the executive. When the subordinates are found to have connived at such offences, drastic steps have always been taken by the department. In the year 1116 there were 190 punishments inflicted on the forest subordinates who number in all but 470. The number of punishments inflicted would show that prompt action has been taken. The number of punishments inflicted in 1117 was 172. If honourable members of this House would co-operate with the Government and report any specific cases of connivance at illicit practice, the matter will be immediately enquired into and punishment meted out to the guilty subordinates.

MR. K. P. ABRAHAM: May I know the distinction between regular fuel reserve and proposed fuel reserve?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Regulat reserve is a reserve already notified under Section 18 of the Forest Act. Between the notification under Section 4 and the notification under Section 14 an area is classified as proposed reserve.

MR. K. P. ABRAHAM: Does it mean any addition to the reserve?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Certainly, it is an addition to the reserve after it has come under the notification.

The motion was, by leave, withdrawn.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, I move the following motion:

To reduce the allotment of Rs. 33,880 for Direction by Re. 1.

The problem of food has become acute. The only solution for this question is to encourage production of food crops within the State. Now, almost all the paddy lands have been cultivated, and every inch of land has been brought under tapioca cultivation. So the only method of increasing the production of food is by intensive and scientific cultivation. This is not quite possible at the present time, because of the scarcity of manure and agricultural implements. Even if one is able to resort to scientific cultivation, he may not be able to increase production beyond a certain limit. So the best method of increasing production of food crops will be to leave open forests for the cultivation of paddy and other food crops. About 37 thousand acres of land were ear-marked for paddy cultivation. But all of them were not leased out. And again, out of the lands leased out all were not cultivated. This is due to several reasons. Firstly, all the lands are not suitable for paddy cultivation. The best plan will be to leave open reserve forests which are suitable for paddy cultivation. There are extensive areas in reserve forests where paddy could be grown very conveniently and without much difficulty. We are very thankful to Government for jealously guarding our forests. But when we have to solve this problem of food it is desirable that extensive areas of forest lands where paddy and other food crops could be conveniently grown are leased out. With these few words, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. DOMINIC JOSEPH: Sir, I support the motion. In a supplementary question asked this morning, I wanted to know the extent of land that would be available for cultivation during the year 1119. The Conservator of Forests replied that the balance out of 34,000 acres ear-marked for leasing out minus 6,000 acres already lesaed out would be the area that would be available next year, that is, nearly 28,000 acres. Out of this 28000 acres of land 15,000 acres are grass lands lying above 2,000 ft. in the high ranges. It is well known that these lands are unfit for paddy cultivation or for any food crops on a large scale basis.

MR. KUNJU PANICKER: Will not tapioca grow in such acreas?

MR. DOMINIC JOSEPH: I am going to enumerate the reasons why these lands will be unfit for cultivation. These lands are lying in the high ranges which are infested with wild animals. These lands again are places where the ravages of malaria are the fiercest. These are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

again places which are situated far away from human inhabited localities. Therefore, people would not think of going to those places in which they have no permanent interest and from which the returns are very doubtful. For cultivation only for three years people would not think of facing all these difficulties. The area that remains for paddy cultivation is somewhere about 13,000 acres for the next year. Sir, we are now faced with a very serious food problem. The problem has resolved itself as how to keep body and soul together, how to keep 61 lakhs of people above starvation level.

The question of transport is very difficult. And there are ever so many other reasons why we cannot expect a steady and regular supply of food stuffs from outside. Therefore it is very urgent and very immediate that we should concentrate upon our own resources to produce our food to meet such a situation. To set apart 13,000 acres for food cultivation, I think, to say the least, is inadequate. It is said that Travancore has nearly 17,00,000 acres of land. Therefore a minimum of 1,00,000 acres of land should be set apart from the forest for this purpose. I do not say that there should be a permanent disafforestation. To meet the critical period that we are now in, we must allow a sufficient extent of lands to be leased out. After definite period the land may be left to grow wild and become forests again which may be possible after the lapse of, say, a decade or two.

The second question in relation to this matter is that the lands ear-marked for paddy cultivation should be suitable for the purpose. It must be borne in mind that the lands allotted should be accessible to the people; they should, as far as possible, be free from malaria and the attacks of wild animals. I suggest that there are suitable lands nearabout the inhabited localities available for such purposes. There is a road running parallel from North Travancore to South Travancore to the M. C. Road, a road beginning from Thattakad in the north running through Thodupuzha, Meenachil, Ranni, Konni, Anchal, Kulathupuzha, Nedumangad and other places right to the very south of the State. In between these places and the M. C. Road there are several minor reserve forests surrounded on all sides by inhabited localities which are highly suitable for paddy cultivation. Such areas should be thrown out for cultivation. With this observation, I support the motion.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : സർ, ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നും അനേകായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം ഇതുപോലെയുള്ള അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിൽ ഉടനെ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റിനു ടയവുണ്ടാകണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്ന ഈ ഉപക്ഷേപത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു. പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ലേലം വിളിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളതുമായ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഫലപ്രദമായ കൃഷി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഒരു പരാതി പറയുന്നുണ്ടു. അതു് അത്രയൊന്നും കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല. നെയ്യാറിൻകര, വിളവങ്കോട്, കൽക്കുളം മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുത്ത സ്ഥല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ങ്ങളിൽ ആനയുടെ ശല്യംകൊണ്ടാണ് യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കുറെ ആനകളെ പിടിക്കുകയാണ് ആദ്യമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്ദേശം ൪ ൦ മൈൽ ദൂരത്തിൽ ആനകളെ പിടിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു് സന്തോഷിക്കത്തക്ക കാര്യമാണ്. അതുപോലെതന്നെ നെയ്യാറിൻകരയിൽ കോവില്ലൂർ, പൊന്മന ഇവിടങ്ങളിൽ ആനയെ പിടിക്കുന്നതിനു സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതു സൗകര്യമായിരിക്കും.

രണ്ടാമതായി വിളവംകോട്ട താലൂക്കിലുള്ള സർവെ നമ്പർ ൧൦൦൦-ാം നമ്പർ സ്ഥലം കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനായി ഉടനെ പതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കു ഏറ്റവും പറ്റിയ ഒരു ഭൂമിയാണ് അതു്. അതുപോലെതന്നെ, ചിറ്റാർ എന്ന നദിയോടുചേർന്ന തടപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ൫ ൦ ഏക്കർ സ്ഥലവും കൃഷിക്കുപയോഗമായ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളും കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനായി ജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കണം. കളിയൽ പ്രകൃതിയിൽ കാറുവക്കാണ്. റിസർവിനു വെളിയിൽ പത്തുപതിനായിരം ഏക്കർ സ്ഥലവും കുത്തകപ്പാട്ടമായി പതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കതായുണ്ടു്. പക്ഷേ ഒരു കാര്യംകൂടി ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യണം. ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുമുൻപ് മലയനിക്കു പ്രത്യേകം ഔഷധങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ആന മുതലായ ഒഴുമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യങ്ങൾ ഒഴുക്കുകയും പുതുവൽ അടുത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകളും മറ്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ സ്തുത്യർഹങ്ങൾതന്നെയാണെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു കുറെകൂടി ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. D. C. JOSEPH: Our forests are really our wealth. I do not see any reason, therefore, to support the cut motion now before the House. Without our forests, I think our P. W. Department will be helpless, because they require a sufficient storage of timber. Without the forests, I think our irrigation policy will be futile.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know from the honourable member whether he is against the idea of Government to lease out lands from the forests?

MR. D. C. JOSEPH: I am not opposed to the Government's policy of opening fresh areas of land for paddy cultivation. But there is a limit. Without forests, our existence will be in danger. Our forests are a natural protection against the invasion of the enemy. We hear the ravages made by the R. A. F. in Germany, if the Japanese or any of our enemies should suddenly take it into their heads to inflict severe blows from above with their aircraft, we can still be secure because we

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

have our forests as a real protection. The population is growing by leaps and bounds but the land is limited. There is no further accommodation for the population if it goes on growing. But the only solution is intensive cultivation. If already Government have opened up extents of lands for paddy cultivation, I have nothing to object, but our forests should not be destroyed. If the source of our rivers are disturbed cultivation will suffer and our very existence will be in danger. Without timber we will not be able to put up our houses, and construct Government offices and bridges for easy communication. With these words I strongly oppose the motion.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: This motion raised a very important and a very difficult question. The principle is rendered more difficult in its application to actual cases. About the necessity of throwing open available lands from the forest reserves without prejudice to the scheme of conservation is a principle to which this House has committed itself and which the Government has accepted more often than once. It is the policy of Government that suitable places should be made available for cultivation in order to meet the present difficulty of food stuffs. At the same time the conservation of forests is a pre-eminent matter and we cannot afford to start any measure by which the integrity of the forests is made to suffer. But I believe, Sir, that an adjustment of differences and a chance of bringing about an equilibrium between the different forces is quite possible. A great deal has to be left to the sound discretion of the Head of the Forest Department. Subject to that, Sir, I may permit myself to say that if suitable lands can be found which could be cultivated without detriment to the permanent interests of the forests and ultimately of the country, such lands should be thrown open for temporary cultivation.

But, blocks of lands, whether large or small, if thrown out in distant parts far away from the roads, will be practically useless. If these lands are near the food-paths which you find in most places in the forests there is the danger of elephants. The elephants are the greatest road-makers of the forests. So wherever there is a track, we may be sure that there the elephants would be roaming. And the places where there is plenty of water, persons who have any experience of forests will be able to say, are places haunted by tigers and wild animals. Therefore this selection is an exceedingly difficult matter. Hence I may say that, if any good is intended to accrue to the people, if the Head of the Forest Department should be able to do anything to help the food production drive, the lands thrown out for temporary cultivation should be accessible lands mainly near the roads and which are free from the troubles I have stated. Sir, if people are allowed to get into the forests as they are leased out and cultivate one patch here, another patch there and a third patch in a third place, conservation would be an impossible task and whether you have the present staff or a staff three times the number it will still be difficult. Therefore I once again emphasize that the lands thrown out for cultivation should

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

be near roads or rivers. The cultivation must necessarily be temporary, say, ranging from 3 to 12 years, according to the suitability of the place. No permanent rights are contemplated to be bestowed on anybody in the motion.

Sir, one question more I want to place before the House. That we are living in difficult days requires no reiteration. Practically in all countries of Europe, there is the law of conscription which enables the governments to pick up the flower of youth and send them to victory, not only to victory, but to certain death. That is done in the interest of the State, in the interests of civilisation. And in our own country under the Defence of Travancore Rules, Government have the power to take possession of property belonging to any private person. It is absolutely essential. That being the case, no objection can be taken to the power exercised by Government in collaboration with the Conservator of Forests, to select such places from within the forerts if they are suitable and declare that, for the purposes of this emergency, they should be utilised. But the whole question is one of prudence and is also one of forwardness. When I listened to my friend Mr. Thariatu Kunjithomman's speech on the general discussion of the Budget, one or two ideas which he gave, struck me as very good. That is, there is the taungya system. There is even at present the practice of the Forest Department allowing people to cultivate certain lands, provided, they would plant and rear a certain number of other forest trees. Let me correct myself. I do not want all that put down in pell-mell, but only in suitable places. If, therefore, something like that is done, if people are allowed to cultivate lands for 3 or 5 or 7 or 12 years and if at the same time they are told "you shall get the land only if you plant the trees, and take care of the trees so that when you surrender the lands, they would be in good condition" and if very stringent action is taken against those who usurp the powers of the Forest Department and cut away the trees, Sir, it will be a very great thing indeed. I would therefore say that the motion is one which deserves very careful attention on the part of Government and I would invite the attention of the Conservator of Forests who, I am sure, will bestow sufficient attention consistent with the claims of the Forest Department.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടമെന്റിലേക്കുള്ള ഫണ്ട് കുട്ടമോഷനുള്ളതിൽ ൻ എണ്ണവും സ്ഥലം പതിച്ചു കിട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല എന്ന് ഗവണ്മെൻറ് നിർബ്ബന്ധമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അതിനെപ്പറ്റി ഒരു വാദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. നമ്മുടെ റിസർവ്വ് ഫോറസ്റ്റ് ഏകദേശം രാജ്യത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗംവരും, അതായത് 4000 ചതുരശ്രമൈലിൽ സ്ഥലം ഏക്കർ ആണെന്നു തോന്നുന്നു. അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു ആവശ്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്നില്ലാ എന്ന് നാം കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ അഭാവത്തിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായിട്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു പോംവഴി ചെയ്യേ മതിയാകൂ. റിസർവിൽനിന്നും കൃഷിക്കായി സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്താൽ, ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു തുലഞ്ഞു പോകുമെന്നും, പി. ഡബ്ലിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് പ്രയത്നരഹിതമായിപോകുമെന്നും മഴ തിരുവിതാംകൂറിൽ കണികാണാൻപോലും കിട്ടുകയില്ലെന്നും മറും ചില മെമ്പറന്മാർക്കും ഗവണ്മെന്റിനും ഒരു തെറ്റായ ധാരണയുള്ളതുപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളതു ഈ മാതിരിയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതുകൊണ്ട്, അതിലുള്ള ഉപയോഗശൂന്യമായ പാഴ്വൃക്ഷങ്ങൾ നശിക്കയും, അതിനു പകരം മനുഷ്യർക്ക് ഉപകാരമുള്ള നല്ലതരം വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു ഏർപ്പാടുചെയ്യാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ ഗവണ്മെന്റു ഭൂമി കൊടുത്താൽ മതി. ഇപ്പോഴത്തെ അടിയന്തിരാവസ്ഥയേ പരിഗണിച്ചു്, രാജ്യത്തുള്ള പൌരന്മാരുടെ പട്ടിണിപ്രശ്നത്തെ പുരസ്കരിച്ചു്, അവരുടെ ക്ഷേമത്തേയും ഐശ്വര്യത്തേയും ലാക്കാക്കി സഹകരണമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ തുണ്ടുതുണ്ടായി ഒരു ന്യ കൊല്ലത്തേക്കെങ്കിലും കുത്തകപാട്ടം കൊടുക്കുന്നതു് ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത ഒരു പാപമാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതല്ലാതെ, വല്ലടിക്കിലും, ൨൫൦൦ ഏക്കറു് എന്നും, ൫൦൦൦ ഏക്കറെന്നും ഉള്ള വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ കൃഷിയ്ക്കുവേലത്തിൽ കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ പണക്കാക്കില്ലാതെ പാവങ്ങൾക്ക് അതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഗുണവുമില്ല. പെരിയാറിന്റെ തീരസ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു പതിനായിരം ഏക്കറുവരെ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു സൌകര്യപ്പെടുത്താം. അതിനു മുതങ്ങിയ ചെലവിൽ ഫ്ലോറിഗേഷൻ (വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുടെ മുകളിൽനിന്നും) ചാനൽ വെട്ടിയുറപ്പിക്കുവേണ്ടതുചെയ്യേണ്ടതാണു. അങ്ങിനെ ആയാൽ ജലദൌർലഭ്യം ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതുപോലെ അനവധി സ്ഥലങ്ങൾ രാജ്യത്തിനകത്തുണ്ടു്. അതിനാൽ ഒരു അറു ലക്ഷം ഏക്കറോ അതിനോടു അടുത്തോ നെൽക്കൃഷിക്കായി കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം. നമുക്കു വെളിയിൽനിന്നും അവശ്യം വേണ്ട ഭക്ഷണസാധനം പ്രത്യേകിച്ചു നാം പരിചയിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന അരി കിട്ടാൻ പ്രയാസം വന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആവശ്യത്തിനു മാത്രം സ്റ്റുവിടെ വിളയുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ന്യ ലക്ഷം ഏക്കർ നിലം കൃഷികൊണ്ടു് ൫% ഭക്ഷണത്തിനുണ്ടെന്നു പറയുന്നസ്ഥിതിയ്ക്കു് വേറൊരു ന്യ ലക്ഷം കൂടെ കൃഷിചെയ്തിച്ചാൽ പാരാശ്രയം കൂടാതെ നമുക്കു കഴിച്ചു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. C. Adichan]

ക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള സംഗതിയെ മുൻനിത്തിയും അതുയും സ്ഥലം ഒരു പത്തുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ വിലയുള്ള നല്ല വൃക്ഷങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന ശരിയായ ഒരു തോട്ടമായി തീരുമെന്നുമുള്ള സംഗതികളെ മുൻനിത്തിയും ഈ ഭൂമികളേ വെറുതേ ഇട്ടേക്കേണ്ട ഒരവസ്ഥയല്ലാ ഇപ്പോഴുള്ളത്. ഗവണ്മെൻറ് ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു അടയന്തിരനടപടി തുടങ്ങേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഉപക്ഷേപത്തിൻറെ തത്വത്തോട് യോജിക്കുന്നു.

MR. P. C. ADICHAN : സർ, വനങ്ങളിൽ നിന്നും ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ ധാരാളമായി കൃഷിക്കായിട്ട് കൊടുക്കുന്നതായാൽ, വനങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുമെന്നും മറ്റുമാണ്, ചില മെമ്പാന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അപ്രകാരം കൊടുക്കുന്നതിൽ വനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നില്ല എന്ന് എനിക്ക് ഉദാഹരണസഹിതം പറയാൻ കഴിയും. ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരുത്തനാണ് ഞാൻ. അപ്രകാരം കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് വൃക്ഷങ്ങളില്ലാത്ത ഭൂമിയാണെന്നു എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം. തിരുവിതാംകൂറിൻറെ കിഴക്കുഭാഗത്തു് വടക്കേ അറ്റം മുതൽ തെക്കേയറ്റംവരെ നോക്കിയാൽ അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു സെൻറുഭൂമിപോലും സൗജന്യമായി കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഭൂമി കൊടുത്തിട്ടുള്ള മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ ആന മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യം ധാരാളമുണ്ട്. കൃഷിക്കു മാത്രമല്ലാതെ ഒരിഞ്ചു ഭൂമിപോലും ക്രയത്തിൽ പുറമ്പാടം അനുവദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. കുറേ സ്ഥലംകൂടി പുറമ്പാടം അനുവദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മൃഗങ്ങൾ കൃഷി നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിർത്തികളിൽ വരുമ്പോൾ അവയെ കാണാനും ഏതെങ്കിലും പരിഹാരം നേടാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ മൃഗങ്ങൾ വിളവിൽ ഇറങ്ങിയതിനു ശേഷമേ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട്, കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ വരുന്നതു കാണത്തക്കവണ്ണം പുറമ്പാടം കുറെ സ്ഥലംകൂടി കൊടുത്താൽ അതു് പ്രയോജനപ്രദമാണെന്നാണ് എൻറെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ചതുപ്പു നിലങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് പത്തും അഞ്ചും ഏക്കർ വീതമാണ്. വർഷകാലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളടത്തു ഒന്നും രണ്ടും ഏക്കർ തറ കൂടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കരകളിൽ മിക്കവയും വെള്ളം അയയ്ക്കുകൊണ്ട്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊയ്ത്ത് ചവട്ടി മെതിക്കുവാനും മറ്റും സൗകര്യമില്ലാതിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, അതിനോട് തൊട്ട് കുറെ സ്ഥലം കൂടി കൃത്തകപാട്ടത്തിന് കൊടുക്കുന്നതു ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകിച്ചു ഈ കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറിനോടപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളതെന്തെന്നാൽ ചതുപ്പുനിലങ്ങളും കൂടുതൽ പതിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അതിലൊരു നല്ല ഭാഗം അവശ സമുദായക്കാർക്കു കൂടി നിക്കിവയ്ക്കണമെന്നുള്ളതാണു. ഇതിനു മുമ്പു അവശ സമുദായങ്ങൾക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ ഉപകാരങ്ങളെ നന്ദിയോടുകൂടി സ്മരിക്കുകയും, ഇനിയും അവശ സമുദായങ്ങളുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും അങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. NARAYANAKURUP സർ, ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. മുമ്പ് നമ്മുടെ ഒരു ചീഫ് സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ ജനസംഖ്യ ൻ ലക്ഷമായിരുന്നപ്പോൾ നമുക്കു മൂന്നരലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം നെൽകൃഷിക്കായുണ്ടായിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു. അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും വിദേശങ്ങളിലേക്കു നെല്ല് കയറ്റി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായും, അതിൽനിന്നും ൫,൦൦൦ പണം കയറ്റുമതിതീരുവ നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നുണ്ടു. ഇന്നത്തെജനസംഖ്യ ൫൹ ലക്ഷമാണു. നെൽകൃഷിസ്ഥലം ൯ലക്ഷം ഏക്കറുമാത്രമേയുള്ളു. ഇന്നു നമുക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനത്തിന്റെ ൪൹ ശതമാനം മാത്രമേ നമുക്കിപ്പോൾ വിളയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളു എന്നു കണക്കുകൾകൊണ്ടും അനുഭവത്തിൽ അത്രയുമില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വല്ല കുടംകൃഷിയോ മറ്റോ നടത്തിയാലും നമ്മുടെ ആഹാരത്തിനു നെല്ല് മതിയാകുന്നില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാണു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാധാരണസംഭവാവസ്ഥയിൽ, വെളിയിൽനിന്നും നമുക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതായ ആഹാരസാധനങ്ങളുമില്ലെന്നു വന്നിരിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ, നാം ആഹാരരഹിതരായേക്കുമെന്നു ദിവാൻപ്രസിഡൻറുതന്നെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, വനങ്ങളിൽനിന്നും ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ നെൽകൃഷിക്കായി അനുവദിക്കാത്തതു ഒരു വലിയ സാഹസമാണെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു. വനങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവ നശിച്ചുപോകുമെന്നോ, ചതിപ്പുനിലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു, വനം ഇല്ലാതായിപോകുമെന്നോ, പി. ഡബ്ലിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ പ്രവർത്തനം നടത്താൻ സാധിക്കാതെ വരുമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup]

നോ മി. ഡി. സി. ജോസഫ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതു സംഗതിയെക്കുറിച്ചും സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും സപ്പോർട്ട ചെയ്യുന്നതിനു ന്യായം കാണുന്നില്ല. വനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഏതാണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും അറിയാം. തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളിൽ നിന്നും, ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം സ്ഥലം കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതെന്താണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മൈസൂർ, കൊച്ചി, ഹൈദ്രബാദ് എന്നീരാജ്യങ്ങളിൽ ലക്ഷത്തിൽപരം ഏക്കർ സ്ഥലം ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതായി കാണുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളിൽനിന്നും ൫ ൦ ൦ ൦ ൦ ഏക്കർ സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറ നിശ്ചയിച്ചു. അതിൽ ഏതാണ്ടു സ്ഥലം ലേലം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പാട്ടക്കാരുടെ കാര്യത്തിലേയ്ക്കു ചട്ടങ്ങൾകൊണ്ടും നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു പറ്റിയതല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും കുറച്ചു സ്ഥലമേ ലേലത്തിൽ പോയിട്ടുള്ളൂ. അതിൽ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ അധികം ഭാഗവും കൃഷി ചെയ്തിട്ടുമില്ല. ൨ ൦ ൦ ഏക്കറിൽ പരം ഭൂമി കൃഷിസ്ഥലമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. വിട്ടുകൊടുത്ത ഭാഗം നെൽകൃഷിക്കു പറ്റിയതല്ലെന്നു മി. ഡൊമിനിക്കു ജോസഫ് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്തു ന്യായത്താലാണ്, നിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ ഫാർസ്റ്റ് കൺസർവേറ്റർ കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാത്തതെന്നെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തിക്കോ, പ്രത്യേകമൊരു സമുദായത്തിനോ കൂടുതൽ സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തിൻറെ ഈ പരിതാപാവസ്ഥയിൽ, എത്രമാത്രം സ്ഥലം കൃഷി ചെയ്യാമോ അത്രയും സ്ഥലം പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു. വനത്തിൽ കയറി, ഇല പറിക്കും തടി വെട്ടും എന്നും വനം നശിപ്പിക്കുമെന്നും മറ്റും പറയുന്നതു ഇക്കാലത്തു ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരുടെ മേൽ നടപടി നടത്തി, വനങ്ങളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ സംരക്ഷിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനു ശക്തിയുണ്ടു. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തൽക്കാലം മാറ്റിട്ടു പകരം പ്രാപ്തന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കണം. അല്ലാതെ ഈ മാതിരി മുടന്തൻ ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു വനത്തിൽനിന്നും നെൽകൃഷിക്കു സ്ഥലം കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കൺസർവേറ്റർ അവർകൾ വാദിക്കരുതെന്നുമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കൃഷിക്കു ആശ്രയിപ്പെടാൻതക്ക വ്യവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥയിൽ പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കണം. അതിന് അനാവശ്യമായ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കരുതെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ട്. അതല്ലാതെ പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നല്ലതടി അകലത്തിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടു പിടിപ്പിക്കണമെന്നും മറ്റും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. കാട്ടുമൃഗങ്ങളേയും മലമ്പനിയേയും അവഗണിച്ചു കാടുകേറി കൃഷി ചെയ്യാമെന്നു കരുതുന്നതുതന്നെ ആഹാരത്തിനു നെല്ലിനുവേണ്ടിയാണ്. അല്ലാതെ സർക്കാരിനു തടി നട്ടു പിടിപ്പിക്കാനല്ല. തീ പിടിക്കുമ്പോൾ വാഴ വെട്ടുന്ന നയം നല്ലതല്ല. ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തിനു ൟ ൨൦-ൟ ൪൦ രൂപാക്കു ലേലത്തിൽ പിടിക്കാൻ മുതലാളന്മാർ തയാറായിരുന്നെന്നും പാവങ്ങളെ മുൻനിത്തി അവർ നിലങ്ങൾ ലേലത്തിൽ കൊണ്ടു എന്നും അറിയുന്നു. ഭൂമി തീരെ ഇല്ലാത്തവർക്കും അത്യസ്വവിത്തരായ യുവാക്കന്മാർക്കും, കുറഞ്ഞ വിസ്തീർണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു കൃഷിക്കായി കൊടുക്കുകയും, ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു കോട്ട അവരിൽനിന്നും ഈടാക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈ ലേലം ഏർപ്പാടു നിരുത്തേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ ഈ കാര്യത്തിൽ പതിയേണ്ടതാണ്. ഈ അസാധാരണകാലത്തു എത്രമാത്രം ഏക്കർ സ്ഥലം നെൽകൃഷിക്കു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും സ്ഥലം വല്ല മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളും പറയാതെ പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടാകണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൻെറ തത്വത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. റിസർവ്വിലെ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു നൽകി ജനങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നുള്ളതാണല്ലോ വിവാദവിഷയം. ഇതൊരു പ്രധാന പ്രശ്നമാണ്. വളരെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി, ഈ സഭ കാര്യമായി ചർച്ചചെയ്തുലോചിക്കാറുള്ളതാണ്.

കൃഷിവികസനപദ്ധതിയനുസരിച്ചു റിസർവ്വുകളിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ ൟ൫൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം, ഒഴിവാക്കുകയും, അതിൽ നൂറുകണക്കിനു ഏക്കർ സ്ഥലം, കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു വലിയ അനുഗ്രഹംതന്നെ. ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഈ സ്മരണീയമായ ദാക്ഷിണ്യമനോഭാവത്തെ പൊതുജനങ്ങളും മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. യുദ്ധകാലപരിതസ്ഥിതികളെ പരിഗണിച്ചു് ഗവണ്മെൻറു സഭയെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള അനുകൂല്യങ്ങളിൽ ഇതു് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. T. Keavan Sastri]

ഇതിൽ പല സ്ഥലങ്ങളും കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടാത്തതാണെന്നും ആനശല്യവും മറ്റു വന്യമൃഗശല്യവും ഉള്ളതാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നതു് പരമാർത്ഥമാണു്. അങ്ങനെയുള്ള പ്രയാസങ്ങൾക്കു് കഴിയുന്നതും പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. കൃഷിക്കു് ഉപയുക്തങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങൾ—കരനിലങ്ങളും വയൽനിലങ്ങളും വേർതിരിച്ചു നൽകാൻ ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അധികൃതന്മാരുടെ പ്രത്യേക സഹായം മതിയാകുന്നതാണു്. ഇതെല്ലാം ഗവൺമെന്റിന്റെ ശക്തമായ ഉത്തരവുകൊണ്ടു് നിവർത്തിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

സർ, ഗവൺമെന്റിനു് ഗണ്യമായ ആദായങ്ങളില്ലാത്ത ചെറിയ ചെറിയ കുട്ടിവനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കയും, അതുകൊണ്ടു് ഇതുപോലെതന്നെ കൃഷിക്കു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. കൃഷിയും താമസവും ഉള്ള പൊതുസ്ഥലങ്ങളോടടുത്തു കുട്ടിവനങ്ങൾ ഇവിടെ വളരെയുണ്ടു്. ഇവകളിൽനിന്നു വനവിഭവങ്ങൾ കൂടുതൽ കിട്ടാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ചന്ദനക്കൊമ്പു്, ഏലം, കുന്തിരിക്കം, മുതലായവയും തടികളും മറ്റുമാണല്ലോ വനവിഭവങ്ങൾ. കുട്ടിവനങ്ങളിൽനിന്നും ഇതൊന്നും ഇനി കൂടുതൽ ലഭിക്കാനില്ല. ചങ്ങനാശേരി, പത്തനംതിട്ട, പത്തനാപുരം മുതലായ താലൂക്കുകളിലെ പല കുട്ടിവനങ്ങളും ആദായങ്ങളില്ലാത്തവയാണു്. ചങ്ങനാശേരിതാലൂക്കിലെ മണിമലറേഞ്ചിൽപ്പെട്ട കുറുക്കാവു മുതലായവയും വളകൊടിയും പരിസരങ്ങളും എല്ലാംതന്നെ കൃഷിക്കു നൽകാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണു്.

സർ, ഒരു കാര്യംകൂടെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതായതു് റിസർവുകൾ കഴിയുന്നതും ഒരു ഏടുപ്പായിൽതുക്കിതിട്ടപ്പെടുത്തുകയും അതു് മനുഷ്യരുടെ ശല്യത്തിനൊന്നിനും ഇടവരാതെയാക്കിയും സൂക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. മാത്രമല്ല ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു കീഴ്സിൽബന്ധികൾ എത്രയും കാര്യക്ഷമതയുള്ളവരായിരിക്കാൻ, നിർബന്ധിതരാവുന്നതും ഒരു അത്യാവശ്യകാര്യം തന്നെയാണു്. അതിനും പുറമേ, റിസർവിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ സ്ഥലം വാങ്ങി കൃഷിചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കു് ഇവരിൽനിന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില്ലറ ഉപദ്രവങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യണം. കൺസർവേറ്റർ അവർകളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ഇതിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. കർഷകരെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ താണതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതായാൽ വളരെ പ്രയാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സമായിത്തീരും. സർ റിസർവ്വസ്ഥലങ്ങളും കഴിവാക്കി കൃഷി നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റു സമയം തയാറായതിൽ ഉള്ള അനുമോദനം അറിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇതു ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചു വിനമിക്കുന്നു.

MR. K. S. SEBASTIAN, Sir, I wish to support this motion. It has been said in this House that not more than 34,000 acres have been set apart by the Government for being leased out to the cultivators. Yesterday, in reply to a question from me, the Conservator of Forests said that so far only about 6,000 acres have been so leased out, and in reply to a further question from me as to the approximate area which is under cultivation he said that only 3,000 acres have been brought under cultivation. It is a matter for regret to find that when the food problem is facing us so acutely, the policy of the Government in the matter of assigning lands for raising food crops is not very encouraging. I am sorry to remark that in this direction Government is pursuing a policy which is lacking in imagination and foresight. When the country is driven to starvation Government have been pleased to give only 6,000 acres on lease. In a country where we have got 17 lakhs of acres of reserve land, it is only 34,000 acres that have been set apart for food production. We have been speaking very often of the food production drive. I am sorry to say that there is neither food nor production. There is only drive.

I have to mention one very important matter and that is with regard to the terms on which these lands are leased out. The rules are very rigid. It would appear that the Conservator is more concerned about the planting of teak and other trees than the production of food crops. I know instances in certain areas where the lessees wanted to give up the lands because of the rigid rules imposed by the Conservator. I would urge that at least in the interest of humanity he must make these rules a little less rigid. There is no meaning in our going to British India and begging for rice when we can produce enough rice and tapioca in our State. God Almighty in His great bounty has been very kind to our country. Ours is a very fertile soil. There is no point in saying that we must resort to intensive cultivation. Where is the room for intensive cultivation when we are lacking in manures? So my submission is that the Government should be more generous and lenient in the matter of their land policy. Otherwise it will be a very suicidal step. We are lacking in food materials to an appalling degree and there will be no salvation for the country unless these rules are made a little less rigid and people encouraged to go and cultivate wherever they please.

In the matter of assigning lands, I would also request the Government to pursue a policy of assigning lands only in those areas where there are means of communication. I suppose Government would adopt a more liberal policy this year and set apart at least one lakh of acres for cultivation. With these words, I support the motion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Sir, during the last Budget Session when a resolution for throwing open areas within the reserved forests suitable for the production of food crops was brought forward it was accepted by the Government and the Conservator of Forests was directed to select such areas as he considered suitable for the purpose, in collaboration with the Agricultural Department an officer of the Public Works Department and the local members of the Legislature. Meanwhile, knowing fully well that the Government were prepared to give as much area as possible for cultivation, innumerable applications were received indicating different places which people would prefer to have for production of food crops. Therefore, when the Department with the help of other officers and the members of the Legislature started selecting areas for leasing out, likes and dislikes of the people who wanted to raise food crops were already in evidence. I may inform the honourable members of the House that selection of areas was therefore made mainly on the basis of petitions received by Government from the local people.

The choice of the area was not therefore left to the Conservator of Forests, except to this extent that areas containing valuable tree-growth, from which the tree-growth would have to be removed for the production of food crops, were not made available for the purpose. Within a short period of four months some 10,000 acres were rapidly surveyed and made available for lease for the purpose of food production. I am sorry to inform the House that out of those 10,000 acres only 6,000 acres could be actually leased out for want of demand.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, ഏതൊരു തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുത്തിയാണ് റിസർവ വനങ്ങൾ പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞാൽകൊള്ളാം

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിമാർഗത്തേയും സൗകര്യങ്ങളെയും പരിഗണിച്ചാണ്.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether the 6,000 acres of land include grassy lands in Peermade?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: About 600 acres are grassy lands out of the 4000 acres in Peermade.

MR. K. R. NARAYANAN: ഫാറസ്റ്റിൽ നിന്നും ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു വച്ചതു ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചാണോ? ഇപ്രകാരം എത്ര ഏക്കർ പതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : അതെ ആദ്യമായി ആറായിരം ഏക്കർ പതിച്ചു കൊടുത്തു. പതിനായിരം ഏക്കർ എന്നു പറഞ്ഞതു ശരിയല്ല.

It will therefore be seen that out of the 10,000 acres made available to the public only about 6000 acres were actually taken and it is understood that out of the 6000 acres not more than some 4,000

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

acres are actually under cultivation. The reason for this short cultivation is, because some capitalists merely bid the land for gain, not for actual cultivation but so that they may sub-lease the area and enjoy the gain. Also some were prevented from starting agricultural operations in proper time, due to untimely and early rains, and want of seeds.

MR. DOMINIC JOSEPH: Is it because all the lands were made available all on a sudden that the people did not cultivate ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: The lands were auctioned twice last year and when the second auction was made the reed areas in the Central Division were given over for cultivation.

I may also inform the Honourable House that in addition to these 6000 acres which have been given on lease, over 1,865 acres have been given for food production, 665 acres for taungya planting of teak and 660 acres for raising of cashew plants.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know the size of the blocks auctioned out under the present system ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: No area which was less than 5 acres was considered at all, while the blocks given to individuals were not more than 25 acres.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know whether the applications referred to by the Honourable Member were for the same unit ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: The applications varied for units from 2 to 2000 acres.

Whereas petitions were for 2000 acres of land obtainable for paddy cultivation from particular localities such areas, on actual finding, were found to have dwindled down to 10 or 20 acres. I wish to make this point clear that there is no large extent of land available in the reserved forests of Travancore suitable for paddy cultivation under normal conditions. Of the 10000 acres of land which have been already surveyed, only 6000 acres were leased out.

It has been mentioned here that grass lands are not useful for agricultural production. I have myself seen grass lands under paddy near Pallivasal.

MR. DOMINIC JOSEPH: May I know the name of the locality where the Conservator of Forests has seen the grass land ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: At Pallivasal.

As regards the areas which are infected with wild animals, Government have been pleased to make some concessions for the protection of the crops. When it is brought to the notice of the Government that a particular rogue elephant is destroying crops in a particular locality, Government are always willing to consider the steps necessary to exterminate that animal. It has also been pointed out that the term of lease for a period of 3 years is quite insufficient to attract lessees for cultivation of these lands. It was pointed out before the House last year that if at the end of 3 years the conditions that exist at present should continue, Government would consider the extension of such leases as long as it may be necessary.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഇതിലേക്ക്, ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ലാതെയിരുന്നാൽ കൃഷിക്കാർ വിഷമിച്ചുപോകും. ഒരു ആറുകൊല്ലമെങ്കിലും കാലാവധി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൃഷി ആന കയറാതേയും പന്നി കയറാതേയും സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ആറുകൊല്ലമെന്നു പറഞ്ഞതു്..

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : It may be pointed out in this connection that even leasing out these areas for a period of 3 years is not in the best interests of the Forest Department so it will be still less in the interests of the Department to give an undertaking for leases to the extent of 6 years.

With regard to the question of throwing open minor reserves along the main roads for cultivation, a large extent of land within these minor reserves has already been leased out. But I must bring to the notice of this Honourable House that these minor reserves are going to play a very important part in the future economy of the State. They are perhaps the most valuable reserves in the State. Difficulty of obtaining firewood is being felt everywhere in Travancore. Firewood is an article which cannot bear heavy transportation charges. Unless we have areas which are near to the centre of consumption it is certain that the cost of firewood will be heavy. Then there are also schemes for increased industrial developments in the country. The future demand for firewood as well as charcoal will be very great. It will not be wise to destroy these forests simply because it is more convenient for people to raise crops in such areas.

MR. K. KUNJU PANICKER : Are the Government permitting people to gather firewood from such areas now ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : They are not.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : May I know whether hillmen are allowed to cultivate these lands ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Yes, under certain rules.

MR. KANNANTHODATH JANARDHANAN NAIR May I know from the Honourable Member when that practice has been put a stop to ?

PRESIDENT : There is a mistake in this matter. A number of people use 'Kanies' as a kind of smoke-screen. I must say that both officials and non-officials use 'Kanies' for the purpose of entering the forest and making cultivation.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Are there not rules on the subject of cultivation by the hill tribes ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : There are rules, Sir.

PRESIDENT : Which are disobeyed.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Certain areas were pointed out by an honourable member as lands fit for cultivation. As I have already mentioned, in 1117 lands were selected with the assistance of various people. If it is brought to the notice of the Head of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Department that certain areas exist which are suitable for cultivation, the Department will certainly see that these areas are surveyed and made available to the extent possible.

Regarding the question of capturing wild elephants, the practice of capturing elephants has been in vogue for some time.

PRESIDENT : The Chief Secretary will keep in readiness the files relating to the cases of officers of the Forest Department against whom orders have been passed by me for trespass into forest areas.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : The question of capturing elephants is an important one.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ആനപിടിത്തം മുൻപുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലല്ലാതെ കൃഷിക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : കൃഷിക്കു കൊടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ആന പിടിക്കണമെന്നുവച്ചാൽ അസാദ്ധ്യമായ കാര്യമാണ്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഏതാനും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിവായിട്ട് ആനപിടിത്തം ഉണ്ടല്ലോ. ആ സ്ഥലങ്ങളിലല്ലാതെ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും സ്ഥലങ്ങളിൽ ആനപിടിത്തം ഉണ്ടോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : ഉണ്ട്.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: The Department has started capturing operations in places where they had not them in the old days. It will therefore be seen that the area of 30,000 acres which was estimated in the beginning of 1118 does not exclude the possibility of finding out more areas if suitable for food production. If such suitable areas are found available they will be leased out. The difficulties of raising forest crops along with field crops have been pointed out. I may assure the honourable members that every care has been taken to see that this difficulty is minimised to the extent possible. It will not be new information to the members if I tell them that teak is being grown in the forests of Travancore at an espacement of 6 ft. by 6 ft. Anybody who has seen a teak tree would understand that the leaves of a young teak are very broad. On an average about Rs. 50 per acre are being paid to Government for the right to grow food crops with teak. Under the food production scheme swampy areas need be regenerated only just one year before they are handed over and the tree crops is to be raised at 12 ft. by 12 ft. When it is remembered that the seeds that are put in are of jungle-wood trees the leaves of which are very small and the growth much less rapid than teak, it will be realised that the difficulties involved are very much less than with teak. So it will be seen that no difficulty will be caused by the provision to grow forest trees in areas leased out for food production.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN; കുമ്പക്കത്തിന്റെ ഇല തീരെ ചെറുതല്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : അതേ.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അതു നട്ടുവളർത്തിയാൽ ഇത പ്രയാസമുണ്ടാകുമോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: പ്രയാസം ഉണ്ടാകയില്ല. വേണമെങ്കിൽ അതും നട്ടുവളർത്താം.

PRESIDENT: Order, order. The matter, as has been rightly pointed out, is very important and a few remarks from the Chair will not be out of place. I may, at the outset, avow that I have been frankly disappointed with the amount of area that could be made available for cultivation and even more so with the amount of area that has been availed of. It has been the policy of Government, and it will continue te be their policy, not to be too meticulous with regard to the opening of forest areas for cultivation. Let me explain myself. There are certain tracts in India where forests are nothing more than scrub jungle or the equivalent of scrub jungle which are very carefully preserved by the Forest Departments. The forest department in any country which is anxious to maintain its principles, desires to see that there is no encroachment on the forest areas. There are two points to be borne in mind. One is the tremendous importance of firewood in future. Only those persons who have recently visited either Madras or Bombay would know what the firewood problem means. One bandy load of fire-wood sells at anything from Rs. 50 to Rs. 80 in Madras. The difficulty is so great that people have to go and cook in neighbourses' houses and do it alternatively. That is going on in Madras. It is due to the fact that the extensive casurina plantations—which we do not get here—studded all over the East Coast, have been rather recklessly dealt with both by Government and private parties. I do not desire that the few sources of fire-wood here should be so dealt with. That is the first point.

The second point is that in giving these lands for cultivation the gift should not become a futile one. There is no meaning in asking a man to go into the forest where his life becomes dangerous either by malaria or because of wild elephants. To that extent the principle of forest cultivation is of no use.

Subject to such considerations, honourable members may take it that it is the object of Government to give all possible encouragements to people who want to cultivate forest land. Many representations have reached Government about the shortness of the period of three years. That matter too will engage the attention of Government.

MR. P. NARAYANA PILLAI I withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that a sum of Rs. 14,45,195 be granted under Demand IV—Forest—was put and carried. The grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION.

MR. K. MADHAVA KURUP (*Director of Registration*): Sir, I move that a sum of Rs. 4,60,046 be granted under Demand V—Registration,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly